

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cursus Theologico-Moralis

Ad usum Tyronum elucubratus, Et in Quotidianis Prælectionibus
Quoad ea, quæ Moralis Theologia disputat De Sacramentis, & Censuris

Viva, Domenico

Patavii, 1723

Art. I. Quænam sit forma absolutionis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40650

cum ita se habeant mortalia absoluta a Confessario relate ad simplicem Sacerdotem, sicut se habent reservata absoluta a superiore relate ad confessarium inferiorem, qui non habet potestatem in reservata.

Nam, quamvis sequelam admittat Jo. Sancius cum Dian. part. 3. tract. 4. resol. 53. equidem cum Suar. illam nego. Et disparitas est, quia cum universim in dubio melior sit conditio possidentis, in dubio an poenitentia imposita pro reservatis sit & ipsa reservata, dicendum, non esse reservatam, atque adeo posse ab Inferiore commutari, quia stat in possessione

libertas, seu potestas commutandi in Inferiore, & dubitatur an per reservationem ea sit limitata: Contra vero in dubio an soli confessario competat potestas commutandi poenitentiam impositam pro mortalibus, nequit simplex Sacerdos eam commutare; quia non stat in possessione potestas eam commutandi, ita ut dubitetur, an ea sit limitata per reservationem, sed est in possessione preceptum, ne simplex Sacerdos ingerat se relate ad mortalia non alias confessus, atque adeo nec relate ad poenitentiam pro iisdem impositam.

Q U Æ S T I O VII.

De Forma Sacramenti Poenitentiae, quae est Absolutio.

Praecipua pars hujus Sacramenti est forma, ex Trident. sess. 14. cap. 3., utpote quae determinationem, ac perfectionem reliquis tribuit. De ea autem primo inquirendum, Quenam sit? Deinde, quandonam absolutio dari possit sub conditione, aut differri? Tertio, expediemus reliqua ad absolutionem pertinentia.

ARTICULUS I.

Quenam sit forma absolutionis?

- I. Invalida est absolutio, nisi forma absolutoria ore proferatur.
- II. Omnia Sacramenta voce humana conferri debent, circumscripto Matrimonio, quod sequitur naturam contractus.
- III. Quenam verba essentialiter ad absolutionem spectent?
- IV. Forma absolutoria non potest esse multipla; potest tamen esse equivoca, & a circumstantiis ad sensum debent determinari.
- V. Nequit forma in hoc Sacramento deprecatorio modo conferri, ut in

Extrema Unctione: valide tamen, sed illicite conferretur absolutio per haec verba, Absolvatur Servus Christi.

VI. Quenam sit germanus sensus forma absolutoria?

VII. Num gratia conferatur post illa verba, Absolvo te, an vero post illa alia, A peccatis tuis?

I. **Q**uæritur primo, An forma absolutoria debeat humana voce proferri?

Respondeo cum communi affirmative; sic enim Christus Dominus instituit, & perpetua traditio, & consuetudo Ecclesiae demonstrat, & Concilia definiunt; Unde Clemens VIII. damnavit propositionem illam, quod sci-

scilicet possit quis per literas, seu internuncium Confessario absenti peccata sacramentaliter confiteri, & ab eodem absente absolutionem obtinere; & Paulus V. die 14. Julii 1605. declaravit, utrumque prohiberi, videlicet tam confessionem, quam absolutionem per literas, seu internuncium. Et quamvis in aliquo casu possit dari praesenti Confessario papyrus, in qua scripta sint peccata, ostendendo signa doloris, & addendo, quod de iis poenitens se accuset; (modo non sit mutus, cui non sit integrum vocem ullam proferre, sed solum possit, signa doloris ostendere) At forma absolutoria debet humana voce proferri, cum magis expressam significationem postulet forma, quam materia: Unde fit, posse mutum poenitentem absolvi, sed Sacerdotem mutum nequaquam posse sacramentaliter absolvere.

Ubi adverte cum de Lugo, absolutionem per literas, aut internuncium collatam non solum esse illicitam, sed etiam invalidam; si enim esset valida, posset licite conferri in casu extremae necessitatis, scilicet in articulo mortis, quando aliter conferri non posset: Cum tamen Clemens VIII. dicat, in nullo casu posse talem sententiam in praxim deduci, sequitur, talem absolutionem esse invalidam.

II. Neque dicas, in Matrimonio, quod institutum est per modum contractus, non requiri verba humana; ergo neque in Sacramento poenitentiae, quod est institutum per modum iudicii; cum in iudicio etiam per literas sententia proferatur.

Nam concessio antecedente, nego consequentiam; Disparitas est, quia noluit Christus Dominus hoc iudicium sacramentale in omnibus esse conforme iudicio forensi; etenim in hoc Tribunali idem est reus, accusator, & testis, eidemque creditur,

tam pro se, quam contra se; quod in forensi iudicio non habetur; sic etiam differunt in casu nostro.

III. Queritur secundo, Quanam verba pertineant ad formam absolutionem?

Respondeo, in Rituali Pauli V. ea verba apponi adhibenda, Misereatur tui, &c. Indulgentiam, absolutionem, &c., Dominus noster Jesus Christus te absolvat, &c., & post absolutionem tum a censuris, tum a peccatis, Passio Domini nostri, &c. Verum ex consuetudine Ecclesiae omittuntur illa, Misereatur tui, & Indulgentiam; Immo in magno concursu populi, & in brevissimis confessionibus haec tantum verba possunt adhiberi; Ego te absolvo ab omnibus censuris, & peccatis tuis, in nomine Patris, Filii, & Spiritus Sancti: Etenim preces illae antecedentes, Misereatur tui, &c., necnon consequentes, Passio Domini nostri, &c. ex Trident. sess. 14. cap. 3. laudabiliter adjunguntur; unde infertur, posse sine culpa omitti.

Absolutio etiam a censuris omitti potest, ex Granad. quando nulla probabili ratione existimatur eas incurrisse poenitentem. Quamvis omitti non debeat juxta consuetudinem Ecclesiae, ad hoc ut si poenitens sit immemor alicujus peccati habentis annexam censuram, prius ab illa absolvatur, ut possit Sacramentum recipere. In casu tamen necessitatis illa verba, Absolvo te a peccatis tuis, significant absolutionem censurarum simul, & peccatorum; quia saepe nomine peccatorum veniunt etiam poenae debita peccatis, ut sunt etiam censurae: Sicut cum dicitur in Scriptura in alio mundo remitti peccata, sensus est, remitti poenas Purgatorii debitas peccatis.

Invocatio Sanctissimae Trinitatis non est necessaria, sicut est necessaria in

ba-

baptismo: Nam Christus Dominus dixit, baptizandos esse homines In nomine Patris, Filii, & Spiritus Sancti; At in institutione Sacramenti penitentiae dixit, *Quorum remiseritis peccata, remittuntur eis*. Unde satis est ad formam absolutoriam exprimere verba, quae remissionem peccatorum significant.

Pronomen illud, Ego, non est essentialis, quia implicite continetur in ly Absolvo, quod juxta omnium sententiam est essentialis.

Particula illa, Te, a communi Doctorum contra aliquos Recentiores existimatur esse essentialis; quia non habetur significatio completa sine illa.

IV. Verum particula illa, A peccatis tuis, communi contra quamplures Recentiores non reputatur essentialis; quia ex circumstantiis significatio illorum verborum, Absolvo te, quae est indeterminata, & aequivoca, determinatur ad significandam remissionem a peccatis. Ubi adverte, verbum, Absolvo, conficere propositionem mutilam, non aequivocam; haec autem verba, Absolvo te, conficere propositionem non mutilam, sed aequivocam; Non secus ac propositio ista, Ego vidi, est mutila; haec alia vero, Ego vidi canem, est aequivoca: Potest autem ex circumstantiis propositio aequivoca determinari ad hanc potius, quam ad aliam significationem: At non debet in Sacramentis conferendis propositio mutila ex circumstantiis compleri. Et ratio est, quia verba Sacramentalia debent ex se, & non ex circumstantiis significare id, quod causant; Unde sequitur, quod propositio, Absolvo, quae est mutila, non sit sufficiens in Sacramento penitentiae; Nec si quis dicat confessorio, absolvisti me a peccatis meis? satis est, quod ille dicat, Absolvo, vel maxime quia ista verba non significant ex se id, quod causant, vi-

delicet remissionem peccatorum: Contra vero, satis est dicere, Absolvo te, quamvis propositio ista sit aequivoca, & a circumstantiis determinetur ad significandam absolutionem a peccatis potius, quam a censuris, aut a vinculis. Quia tamen in re gravi non est recedendum a consuetudine, nec est exponendum Sacramentum periculo frustrationis, ideo sine culpa gravi omitti non possunt illa verba, A peccatis tuis: Sine culpa autem solum veniali omitti non potest ly, Ego, & ly, in nomine Patris &c.; quia si haec omittantur, receditur a consuetudine Ecclesiae, non tamen exponitur Sacramentum periculo frustrationis.

V. Hinc habes, absolutionem non rite conferri deprecatorio modo, dicendo, Absolvat te Deus, sicut confertur Sacramentum Extremae Unctionis, dicendo, Per suam piissimam misericordiam indulgeat tibi Deus, &c. Ratio est, quia Christus Dominus noluit, ut suus minister impetret absolutionem, sed voluit, quod absolvat; dixit enim, *Quorum remiseritis* &c. Quare confessorius debet absolute dicere, tamquam Judex, & Christi locum tenens, Ego absolvo, proferendo sententiam, non deprecando. Esset autem valida, quamvis illicita absolutio, si diceretur, Absolvatur Servus Christi, &c. sicut valide baptismum conferunt Graeci, dicendo, Baptizetur servus Christi.

VI. Quaritur tertio, Quinam sit sensus horum verborum, Ego te absolvo, &c.?

Respondeo cum communi contra Gabriel. dist. 18., non esse sensum; Ego remitto tibi obligationem subiacendi te clavibus Ecclesiae; nec per ea significari remissionem poenae aeternae, aut temporalis; nec solum declarari poenitentem absolutum, quod aliqui antiqui dixerunt; sed sensum esse; Ego confero tibi gratiam ex

se remissivam peccati, seu Impendo tibi Sacramentum poenitentiae conferens gratiam ex se remissivam peccati. Ratio est, quia verba Sacramentorum significant practice id, quod causant; sicut causant id quod significant; Atqui verba absoluta causant gratiam ex se remissivam peccati; ergo productionem talis gratiae significant. Hic autem sensus verificatur etiam in eo, qui accedit ad Sacramentum cum contritione, atque adeo cum culpa jam remissa; necnon in eo, qui peccata olim confessa, & remissa confitetur iterum; Potest enim vere renovari remissio; sicut renovatur promissio, & renovantur vota, ut diximus quaest. 2. art. 5.

Dices; Dei solius est remittere peccata, juxta illud Matth. 9. *Quis potest peccata remittere, nisi solus Deus?* ergo Confessarius non remittit peccata, sed solum declarat poenitentem absolutum.

Respondeo, Deum solum remittere peccata auctoritate propria; Confessarium vero auctoritate aliena, & accepta a Deo, tamquam a principali remittente.

VII. Quæritur ultimo, Quandonam confertur gratia Sacramentalis? Num post prolationem illorum dumtaxat verborum, Absolvo te, quæ sunt essentialia, ut tenent Suar. Lug. Bonac. & alii; An vero post illa verba, A peccatis tuis, ut tenent Vasq., Henr., & alii putantes, quod quamvis illa solum verba, Absolvo te, sint essentialia, at illa alia verba, A peccatis tuis, quando apponuntur ad clarius sententiam explicandam, concurrunt ad causalitatem gratiae, & ideo gratia non confertur, nisi illis prolatis.

Respondeo, utramque sententiam esse speculative probabilem; debet tamen quilibet practice, ut advertunt Valent., & Henr., habere intentionem conferendi gratiam, & absolven-

di juxta intentionem Ecclesiae, & institutionem Christi Domini: Et idem dicunt servandum in consecratione Calicis; Oportet enim habere intentionem consecrandi juxta intentionem Ecclesiae potius, quam consecrandi statim post illa verba, Hic est calix Sanguinis mei. Et ratio in utroque casu est, quia cum sit dissidium inter Theologos, num in Sacramento Poenitentiae sint etiam de essentia verba illa, A peccatis tuis, & in consecratione calicis illa alia verba, Qui pro vobis, & pro multis, &c., ideo intentio ministri relate ad absolvendum, & consecrandum debet esse juxta institutionem Christi Domini, & non juxta hanc, vel illam opinionem.

ARTICULUS II.

Quandonam conferri possit absolutio sub conditione, aut differri?

- I. *Valida est, sed regulariter illicita absolutio sub conditione de praterito, aut de presenti.*
- II. *At sub conditione de futuro est invalida.*
- III. *Cur possit Matrimonium celebrari sub conditione de futuro, quin suspendatur effectus Sacramenti? Et cur solum Matrimonium, urgente gravi metu, simulari possit?*
- IV. *Quibus de causis possit aliquando, aut debeat absolutio differri?*
- V. *Peccatori publico qualiter differenda sit absolutio?*
- VI. *Num debeat Confessarius accommodare se opinioni probabili poenitentis; quamvis ipse tali opinioni non adhaereat?*

I. **Q**uæritur primo, Possitne dari absolutio sub conditione de praterito; verbi gratia, si jam
re-